

סיפור כיסוי | רפדית

מי אני:

אביבית פורת (43) מתל-אביב, וגם הסטודיו שלי בתל-אביב
איך הגעתי למקצוע:

"הייתי תקציבאית פרסום, ולפני עשור החלטתי לעשות הסבת מקצוע. זה תמיד היה חלום, אבל רפדות הייתה מעין עולם סגור של גברים מבוגרים שלא רוצים לחלוק את הידע שלהם, מעין קליקה כזאת. בסופו של דבר הלכתי להיות שוליה במרפדייה. היה נורא קשה למצוא מקום להתמחות בו. הייתי אחרי עבודה עם פיצויי פיטורין ודמי אבטלה ואמרתי שזה הזמן. התחלתי לשלוח את לחמי על פני המים ושאלתי את כולם מי מכיר כיוון. בסופו של דבר בן הזוג של אחותי הקטנה למד באוניברסיטה עם בן של רפד. הלכתי אליו והוא הסכים לשמחתי ללמד אותי. באתי כל יום ועבדתי קשה בלי להתלונן, גם אם זה לנקות את הרצפה בסוף היום, וככה נבנה האמון."

מה אני עושה:

"אנשים פונים אליי והרגע הזה של המפגש עם אנשים חדשים, סיעור המוחות לגבי הבד והגימורים, הוא החלק האהוב עליי. הרבה פעמים אנשים שמחים לספר לי את ההיסטוריה של הרהיט וכמה הוא חשוב להם – כי אין מה לומר, להביא רהיט לריפוד זה לא פשוט. הבד עולה כסף, הרסטורציה של העץ, אז הרבה פעמים זה בא מרגש חם כלפי הרהיט. וגם, כמובן, העבודה עצמה: לפרק רהיט, לבנות אותו מחדש."

לעבוד בתחום שנחשב גברי:

"בחוץ לארץ יש מלא רפדיות נשים, באירופה וארה"ב זה מקובל, פשוט כי יש מסגרות ממשלתיות ופרטיות ללימוד התחום, ובארץ

אין. זה תחום סגור בפני אנשים צעירים ונשים בפרט. אני מכירה כמה שעוסקות בזה, אבל ספורות. זה תחום מהמם ומאוד נשי בעיניי, אבל הרבה יותר קשה ממה שחשבת. העבודה עצמה היא קשה והותירה את הידיים שלי חבולות ומיובלות בהתחלה. זה למי שאוהב את זה."

לעשות שינוי:

"אני גם מלמדת ריפוד, מתוך אותו מקום שאני סבלתי ממנו כשרציתי להיכנס לתחום ולא היה לי איך. אני מקיימת סדנאות, קורס ריפוד מקיף של עשרה מפגשים ואפילו מלמדת פרטנית. גאה לומר שרוב לקוחותיי הן נשים."

תגובות:

"ההורים שלי עד היום לא ממש מבינים מה אני עושה ולמה אני לא מהנדסת או רופאה או משהו כזה, אבל מי שמכיר אותי יודע שזה באמת הדבר האמיתי עבורי לעשות, ומרכז כל כך הרבה דברים שאני אוהבת וטובה בהם."

הלקוחות:

"בגלל שרוב האינטראקציה שלי היא עם נשים, התגובות הן לרוב מפרגנות, ולא מעט מגיעות אליי לקוחות שמחפשות אשת מקצוע ולא איש. אני מאוד מבינה את זה, כי אני עצמי מחפשת נשות מקצוע."

יתרונות הנשיות:

"בתור אישה צעירה יש לי יותר מקום וסבלנות לניואנסים, לדבר עם לקוחות ולהקדיש להם יותר זמן ומקום. צריך לבחור איש מקצוע לפי טיב העבודה ולא לפי מגדר, מצד שני הנשים שאני מכירה במקצוע לרוב ייתנו יותר. מה שכן, יש גבול פיזי ואני לא לוקחת ספות גדולות וכבדות."